ادامه از صفحه ۱۰

میل به انزوا و گریز یا جست‌وجوی آرامش از نوعی دیگر

کنجکاوی پرستار مگی به زودی جای خود را به لطف و کمک به پیرمردی می‌دهد که به نظر می‌رسد بیشتر جای خالی پدر را در او پر می‌کند. (متن در این مورد چیزی نمی‌گوید) لطفی که از قضا به خروج و گریز دوباره آقای براون از بیمارستان می‌انجامد.

متن و اجرا با ضرباهنگ آرام و ملایم خود در راهرو و اتاق ساکت و سفیدپوش یک بیمارستان که بیمار دیگری در آن حضور ندارد جنبه‌های واقع‌گرای چندانی ندارد. آقای براون نمی‌کوشد جنبه‌ای رازآلود به کنش خود بدهد. او خیلی زود از منظور خود برای ماندن در یک اتاق سفید سخن می‌گوید. طنز پنهان و وارونه متن و اجرا آنجا خود را نشان می‌دهد که مسئولان و کادر بیمارستان طبق قانون تنها در صورتی می‌توانند آقای براون را در بیمارستان نگاه دارند که شخص دچار یک بیماری شده باشد. آنها هر روز در آقای براون نه به جست‌وجوی سلامت که به جست‌وجوی یک بیماری هستند تا کارشان قانونی جلوه کند.

طراحی صحنه و بازی‌ها بیشتر جنبه‌های واقع‌گرای متن را نشان می‌دهند و اتاق آقای براون در گوشه صحنه در کنار راهرو و پذیرش میانه قرار دارد که آن را از حالت ذهنی خارج می‌کند. بازی سامان دارابی در نقش آقای براون، ویژگی‌های درونی گریز پیرمرد را به انگیزه‌ها و رفتاری بیرونی تبدیل کرده و به آن شکلی ساده و طنزآمیز داده است و اعتراض یا تنهایی عمیق او را نشان نمی‌دهد. باید از شکل ابتدایی بروشور اجرا هم گفت که اسامی را به شکل ستون‌های ساده عمودی زیر هم قرار داده و ایده برگه‌های بیمارستانی در آن ناکامل اجرا شده است.

چند اجرای سال‌های اخیر کوروش سلیمانی و گروهش بیشتر به سوی نویسنده‌ها و متن‌های ترجمه‌ای رفته و از چشم‌دوختن به مسائل اطراف خود چشم پوشیده است. دو نمایش «خرده‌نان» و «سکوت سفید» به طور مشخص به دوران پیری و طنز و پذیرش و آرامش گرایش دارند. نمی‌دانم این گرایش را باید نوعی گریز یا خستگی و پشت‌کردن به بحران‌های معاصر ایران به شمار آورد یا واکنشی به شرایطی که با تنش بسیار همراه بوده است.

روایت‌های مینیمال موازی و روابط مثلثی

مثلث زن- شوهر سابق- مرد همسایه ناشی از فقدان رابطه صمیمانه زن و مردی است که از هم جدا شده‌اند و تلاش زن برای برقراری یک رابطه عاطفی با مرد همسایه است که این رابطه از همسر سابق و دختر پنهان می‌شود. این پنهان‌کاری مبنای شکل‌گیری مثلث‌های بعدی است؛ مثلث مادر- دختر- مرد همسایه نشان‌دهنده رابطه مخدوش مادر و دختر و تلاش ناکام آنها در برقراری رابطه عاطفی با مردی واحد است که از یکدیگر پنهان می‌کنند. مثلث مرد (پدر)- زن- مرد همسایه زمینه‌ساز قتلی می‌شود که پای مثلث بازجو- زن (مادر)- مرد همسایه و بازجو- مرد (پدر)- مرد همسایه و بازجو- دختر- مرد همسایه را به میان می‌کشد و مثلث آخری دختر-دوست (هم‌کلاسی)- مرد همسایه است. عواطف نابسامان به تلاطم در این روابط مثلثی منجر می‌شود که نتیجه نهایی‌اش «فروپاشی» است. درباره فرم اجرایی نیز نکاتی قابل ملاحظه مانند تکرار، حرکت‌های رفت و برگشتی و موازی و همچنین جابه‌جایی بازیگران در نقش‌ها وجود دارد. خرده‌روایت‌های مینیمالی که در دل روایت کلان هستند، بارها در دیالوگ‌ها تکرار می‌شوند؛ اما این تکرارها زائد نیست، بلکه در خدمت فرم اجرایی و انتقال معنا به مخاطب است. هر بار که بازیگران در نقش‌ها جابه‌جا می‌شوند، دیالوگ‌ها تکرار می‌شوند، اما با دادن اطلاعات جدید به مخاطب سیر خرده‌روایت‌های مینیمال را به‌سوی تکامل پیش می‌برند. حرکت‌های رفت و برگشتی در دو لاین موازی که با سلفون از هم جدا شده‌اند و تداعی‌گر بزرگراه هستند، ریتمی متناسب با زندگی روزمره (گاه کند و گاه تند) دارد که مخاطب را آزار نمی‌دهد و جابه‌جایی بازیگران در نقش‌ها به مخاطب اجازه می‌دهد که بتواند خود را جای شخصیت‌های نمایش بگذارد و با درک موقعیت آنها در ذهن خود بتواند ارزیابی کند که در شرایط مشابه چه تصمیمی می‌گرفت و دست به چه عملی می‌زد و به این ترتیب نمایش کارکرد درمانی نیز دارد. این کارکرد درمانی آنجا که نقاشی‌های ساده و کودکانه (آدمک، توپ، خانه و...) روی سلفون‌ها با ماژیک قرمز کشیده می‌شود که شکل لکه‌های خون به خود می‌گیرد و پایین می‌چکد نیز مشهود است. کوتاه سخن آنکه نمایش پینوکیو با پرهیز از زیاده‌گویی و با خرده‌روایت‌های مینیمال و موازی، روابط مثلثی و ناپایدار و ناکارآمد روزمره انسان معاصر را با فرم اجرایی متناسب بازگو می‌کند؛ روایت فروپاشی مناسبات خانوادگی و اجتماعی که نتیجه «پنهان‌کاری» و «دروغ» است.

*دکترای روان‌شناسی سلامت (دانشگاه تهران)

تهران در حاشیه؛ قطر و استانبول در قلب

زینب اسماعیلی
روزنامه‌نگار

در لابه‌لای اخبار دیپلماسی، آمدوشد امری است طبیعی؛ اما هر آمدی پیامی دارد و هر رفتی محتوایی به دوش می‌کشد. حضور یا عدم حضور وزیر خارجه در یک نشست و سخنرانی‌اش برای خبرنگاران جذاب است اما وقتی اندکی با فاصله به این آمدوشدها و حضور و عدم‌حضورها بنگریم، درمی‌یابیم ما میزبان هیچ نشست و کنفرانس مهمی در حوزه دیپلماتیک نیستیم و شاید اولین پتانسیل بالقوه روابط بین‌الملل را در همین نکته از دست می‌دهیم.

هفته گذشته وزیر خارجه ایران و وزرای خارجه بسیاری از کشورهای منطقه و آسیا در نشست «استانبول- قلب آسیا» حضور یافت؛ نشستی که با محوریت بحث صلح افغانستان برگزار شده بود. اگرچه نمی‌توان مانع ابتکارات دیپلماتیک هیچ کشوری در حوزه روابط بین‌الملل شد اما جای آن دارد که بگوییم چرا ایران میزبان چنین نشستی درباره افغانستان نشده است. ایران با ۹۴۵ کیلومتر خط مرزی با افغانستان و میزبانی از حدود ۳ میلیون افغان، حتما بیش از ترکیه نگران آینده افغانستان است. اما غیر از چند نشست محتاطانه در اتاقی در وزارت خارجه با طالبان و ملاقات با مقامات افغان و ابراز نگرانی از انتخاباتی که هنوز نتیجه آن اعلام نشده، اتفاق دیگری رخ نداده است.

ترکیه در حالی ابتکار دیپلماتیک را در دست گرفته که بعد از نشست قطر میزبان مجمع عمومی مجالس آسیایی بوده و این‌بار علی لاریجانی، رئیس مجلس ایران نیز در آن شرکت کرده است.

درهمین‌حال، قطر بخش دیگری از ابتکار عمل کار را در دست گرفته است. قطر نیز از چندین سال پیش در تلاش است تا موضوع افغانستان و طالبان را به‌نوعی حل‌وفصل کند و همه پیش‌زمینه اجلاس ناکام کمپ دیوید بین ترامپ و طالبان در دوحه قطر انجام گرفت. همین روزها نیز «فروم قطر» یا «مجمع دوحه» که از سال ۲۰۰۰ آغاز شده در حال برگزاری است و شخصیت‌های برجسته‌ای مانند بان‌کی‌مون از گروه الدرز و معاون دبیرکل سازمان ملل و... در آن حضور دارند. اگرچه اغلب شخصیت‌های مهم این نشست با وزیر خارجه ایران دیدار کرده‌اند اما نمی‌توان نادیده گرفت که در این شرایط ابتکار دیپلماتیک از تهران گرفته شده است.

شاید یکی از اصلی‌ترین علت‌های این امر، ناکامی در برجام باشد. تصور کنید اگر برجام توافقی پایدار و ماندگار بود و مشکلات اقتصادی ایران حل شده بود، توسعه سیاسی به مراحل جدی‌تری رسیده بود و کشور شرایط باثبات‌تری را دنبال می‌کرد. اما همه اینها نشد و دونالد ترامپ تنها برای آنکه توافق رقبایش را برهم بزند، از آن خارج شد و آینده این توافق در هاله‌ای از ابهام قرار گرفت.

یادمان نرود در همان دوران مذاکرات هسته‌ای کشورهای منطقه به نوعی آچمز سیاسی دچار شده بودند و حتی ارتباطشان با ایالات متحده قطع شده بود. یکی از اصلی‌ترین شاهد مثال‌هایش سفر سعودالفیصل به وین و مذاکره‌اش با جان کری، وزیر وقت خارجه در همان هواپیما بود؛ سفری که اگرچه کامل رمزگشایی نشد اما توافق را در آن دور از مذاکره دور از دسترس کرد.

اما تهران در شرایطی ابتکار عمل دیپلماتیک را از دست داده که اختلافات و شرایط داخلی نیز وضعیت را پیچیده‌تر از قبل می‌کند. تقریبا در هفته‌های ناآرام تهران هیچ سفر دیپلماتیکی به تهران انجام نشد و همه تریبون‌های خارجی در آن دوره صرف نشان‌دادن واکنش به ایران شد.

سوی دیگر این معادله پرپیچ‌وخم اما این است که هر کشوری برای داشتن ابتکار دیپلماتیک باید با اصلی‌ترین بازیگران آن حیطه در تعامل و ارتباط باشد. وقتی جمهوری اسلامی ایران، با ایالات متحده آمریکا به‌عنوان یک بازیگر قدرتمند عرصه روابط بین‌الملل در ارتباط نیست، طبیعا موضوعاتی که واشنگتن در آن نفوذ یا اختیار دارد، از حوزه نفوذ یا ابتکار ایران خارج می‌شود. چون هرآنچه «بریسد»، «پنبه» می‌شود.

وقتی با عربستان که قدرتش در تغییر یا تدوین معادلات منطقه‌ای انکارنشدنی است، در شرایط قطع ارتباط قرار داریم، در معادلات منطقه‌ای نمی‌توانیم آن‌گونه که بایدوشاید تأثیرگذار باشیم؛ چون هرچه تلاش کنیم، با دیوار سخت عربستان مواجه می‌شویم. همان‌گونه که پیشنهادهای دیپلماتیک ایران از جمله «پیمان عدم‌تعرض منطقه‌ای» و «طرح صلح هرمز» نتوانست اقبال چندانی در منطقه پیدا کند.

با این اوصاف رئیس‌جمهوری ایران روزهای پیش‌رو عازم توکیو و کوالالامپور می‌شود؛ ژاپن و مالزی در حالی مقصد سفر رئیس‌جمهوری ایران قرار گرفته که بازهم مشکلات موجود بر سر راه ارتباط با آمریکا، برجام و تحریم‌ها محور اصلی سفر هستند؛ مشکلاتی که اگر نبود، ایران می‌توانست به‌عنوان یک کشور توسعه‌یافته به ابتکارات دیپلماتیک بپردازد، نه اینکه مسائل دیپلماتیکش در خانه همسایگان به بحث و بررسی گذاشته شود.

در ششمین سفر نخست‌وزیر پاکستان به عربستان سعودی انجام شد

ادامه تلاش اسلام‌آباد برای وساطت بین تهران و ریاض

شرق: نخست‌وزیر پاکستان همچنان به دنبال میانجی‌گری بین ایران و عربستان است. عمران‌خان که هنوز دومین سال نخست‌وزیری خود را به پایان نرسانده، برای ششمین‌بار در زمان نخست‌وزیری و دو ماه پس از سفر قبلی خود به ریاض رفته و خبرها حاکی است، گفت‌وگوی اصلی او با ولیعهد سعودی و حاکم دوفاکتوی عربستان درباره تنش‌ها در منطقه و تلاش برای حل مسالمت‌آمیز آنها بوده است. دفتر نخست‌وزیری پاکستان بیانیه‌ای درباره دیدار عمران‌خان با محمد بن‌سلمان منتشر کرد: «عمران‌خان درخصوص خاورمیانه به تبیین چشم‌انداز پاکستان پرداخت و بر ضرورت حل مسالمت‌آمیز مسائل تأکید کرد». به گزارش ایرنا، در این بیانیه آمده است: «مناقشه‌ها و اختلافات باید با روش‌های دیپلماتیک حل شود و برای این مهم پاکستان به تلاش‌های خود برای تسهیل اقدامات خنثی‌سازی تنش‌ها و حفظ صلح که به نفع منطقه و جهان است، ادامه می‌دهد». ایرنا نیز به نقل از منابع آگاه پاکستانی گزارش می‌دهد، هدف از این سفر، پیشبرد مأموریت میانجی‌گری در منطقه و ادامه تلاش‌های اسلام‌آباد برای کمک به بهبود روابط تهران - ریاض است.

پیش از این، محمد فیصل، سخنگوی وزارت خارجه پاکستان، در یک کنفرانس مطبوعاتی اعلام کرده بود که نخست‌وزیر این کشور به منظور مذاکره با سران سعودی در چارچوب تلاش برای کاهش تنش بین ریاض و تهران، به عربستان سفر می‌کند. به گزارش ایلنا، فیصل تأکید کرد که این سفر عمران‌خان، چهارمین سفر وی به عربستان از ماه می ۲۰۱۹ است و این امر نشان‌دهنده روابط متمایز اسلام‌آباد و ریاض است. وی در اظهارنظر نسبت به نقش میانجی پاکستان بین عربستان و ایران در چارچوب این سفر گفت: «به تلاش‌های خالصانه خود در این زمینه ادامه می‌دهیم». رسانه‌های پاکستان در ادامه افزودند که این دیدار پس از مذاکرات مقدماتی که اخیرا توسط دیگر مسئولان پاکستانی، از جمله وزیر امور خارجه و مدیر سازمان اطلاعات در عربستان انجام شده، صورت می‌گیرد. روزنامه پاکستان امروز دراین‌باره نوشت: «موج دیدارهای سران نظامی و غیرنظامی پاکستان از عربستان و ایران در هفته‌های اخیر به موفقیت خاصی در مانورهای دیپلماتیک که اسلام‌آباد آغاز کرده، منجر شده است».

تعاملات دیپلماتیک عمران‌خان با تهران

عمران‌خان دومین سفر خود به تهران را نیز اواخر مهرماه سال جاری، پیش از سفر به ریاض انجام داد که تصویر میانجی‌گری او بین دو پایتخت غرب آسیا شفاف‌تر شود. او در این سفر با آیت‌الله خامنه‌ای، رهبر انقلاب اسلامی ایران، هم دیدار و گفت‌وگو کرد. در این دیدار که با حضور حسن روحانی، رئیس‌جمهور ایران انجام شده بود، او ایران و پاکستان را دو کشور برادر خواند و گفت: «همکاری‌های تهران و اسلام‌آباد باید گسترش یابد و ما برای روابط با ایران حساب ویژه باز کرده‌ایم، چراکه ایران را یک شریک مهم، به‌خصوص در حوزه تجاری تلقی می‌کنیم».

عمران‌خان اولین سفر خود به ایران را نیز که از اولین سفرهای خارجی‌اش بود، اردیبهشت امسال انجام داد. او اوایل آذر در گردهمایی سفرای پاکستان در کشورهای آفریقایی، تحکیم روابط پاکستان با ایران را مهم‌ترین دستاورد سیاست خارجی دولت اسلام‌آباد خوانده بود. او گفته بود: «پاکستان همواره از روابط خوبی با عربستان برخوردار بوده و هم‌زمان گسترش مناسبات با ایران نیز بیانگر موفقیت بزرگ دیپلماسی اسلام‌آباد است». نخست‌وزیر پاکستان در دیدار جداگانه‌ای که با رئیس‌جمهور ایران داشت، درباره اختلافات منطقه‌ای گفته بود: «پاکستان معتقد است می‌توان از طریق گفت‌وگو و مذاکره اختلافات را حل‌وفصل کرد. هرگونه تنش در منطقه و میان همسایگان به نفع کشورهای ثالث و خارج از منطقه است و اسلام‌آباد علاقه‌مند است در جهت گفت‌وگو، کاهش‌ها و تأمین ثبات و امنیت منطقه، از جمله میان عربستان و ایران ایفای نقش کند». عمران‌خان افزود: «آتش‌بس در یمن می‌تواند آغازی بر فرایند صلح و تنش‌زدایی در منطقه و گفت‌وگوهای دوجانبه و چندجانبه شود».

دیدارهای میانجی‌گرانه عمران‌خان به رابطه ایران و عربستان منحصر نیست. او در حاشیه نشست مجمع عمومی سازمان ملل که اواخر شهریور و اوایل مهر برگزار شد، در دیدارهایی با مقامات ایران و آمریکا تلاش کرد در کاهش تنش بین تهران و واشنگتن نیز نقش‌آفرینی کند.

سفر هم‌زمان فرمانده ارتش پاکستان به ابوظبی

از طرف دیگر و هم‌زمان با سفر نخست‌وزیر به عربستان سعودی، فرمانده ارتش پاکستان راهی امارات متحده عربی شده است. ژنرال قمر جاوید باجوا، در سفر به ابوظبی با محمد بن‌زاید آل‌نهیان، ولیعهد و قائم‌مقام فرمانده کل نیروهای مسلح امارات متحده عربی، دیدار و گفت‌وگو کرد. روابط عمومی ارتش پاکستان اعلام کرد: ژنرال باجوا روز شنبه در جریان سفر رسمی به امارات، درباره تحولات امنیتی منطقه‌ای با محمد بن‌زاید دیدار و گفت‌وگو کرده است. فرمانده ارتش پاکستان علاوه بر مسائل منطقه‌ای، درباره موضوعات مورد علاقه دو کشور، گسترش همکاری‌ها و مناسبات دفاعی نیز بحث و تبادل نظر کرد. به گزارش ایرنا، ولیعهد امارات ۱۶ دی سال گذشته سفر یک‌روزه‌ای را به اسلام‌آباد پایتخت پاکستان انجام داده بود.

ژنرال باجوا ماه گذشته نیز به ایران سفر کرده بود. او در این سفر با رئیس‌جمهور، محمدجواد ظریف، وزیر خارجه، علی شمخانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی، سردار حسین سلامی، فرمانده کل سپاه پاسداران و سرلشکر موسوی، فرمانده کل ارتش جمهوری اسلامی ایران، دیدار و گفت‌وگو کرد.

نارضایتی ریاض از حضور عمران‌خان در کوالالامپور

یک دلیل دیگر سفر عمران‌خان به ریاض، به ماجرای نشستی برمی‌گردد که به دعوت ماهاتیر محمد، از پنجشنبه ۲۷ تا شنبه ۲۹ آذر برگزار می‌شود. نخست‌وزیر کهن‌سال مالزی، آخر این هفته نشست سران اجلاس کوالالامپور را میزبانی می‌کند که بناست با حضور کشورهای اسلامی از قبیل ایران، پاکستان، قطر، ترکیه، عمان و اندونزی برگزار شود؛ اما عربستان سعودی در میان دعوت‌شدگان به این نشست نیست. ماهاتیر محمد این نشست را اولین قدم به سوی پیداکردن راه‌حل مشکلات دنیای اسلام خوانده و خواستار حمایت جهانی از این تلاش شده است.

داتو مرزوقی بن‌حاجی یحیی، معاون وزیر امور خارجه مالزی، مأمور دعوت رهبران به این نشست بوده و در سفر به اسلام‌آباد، عمران‌خان را دعوت کرده است. او ۲۶ آبان امسال به‌عنوان فرستاده ویژه ماهاتیر محمد با سفر به تهران ضمن دیدار با ظریف، دعوت‌نامه رسمی نخست‌وزیر مالزی برای دعوت از رئیس‌جمهوری ایران به این نشست را تقدیم وی کرد.

برگزاری چنین نشستی بدون حضور عربستان و استقبال دعوت‌شدگان از آن، باعث شده است از دیدگاه تحلیلگران و بازیگران صحنه سیاسی، ازجمله ظاهرا مقامات ریاض، این نشست جایگزین پیشنهادی مالزی برای سازمان همکاری‌های اسلامی باشد که با محوریت ریاض فعالیت می‌کند. بسیاری از کشورهای اسلامی در دوران صدارت محمد بن‌سلمان، بابت اقداماتی از قبیل جنگ یمن و قتل جمال خاشقجی، از ریاض ناراضی‌اند.

عمران‌خان از رهبرانی بوده که از پیشنهاد مالزی استقبال کرده‌اند. وزیر خارجه پاکستان چهاردهم آذر امسال با اشاره به سفر اخیر خود به قطر برای شرکت در نشست مقدماتی اجلاس سران کوالالامپور گفت: «پاکستان با مشارکت جمهوری اسلامی ایران، مالزی، ترکیه و قطر در اجلاس آتی کوالالامپور نقشه راه «چشم‌انداز شرق آسیا» را تدوین خواهد کرد». دو هفته پیش دفتر نخست‌وزیری پاکستان اعلام کرد: «عمران خان ضمن قدردانی از دعوت نخست‌وزیر مالزی، مشتاقانه در انتظار شرکت در اجلاس سران کوالالامپور است». اواخر آبان سال گذشته نخست‌وزیر پاکستان برای سفر رسمی دوروزه‌ای به کوالالامپور رفت و در پاسخ به این سفر، «ماهاتیر محمد»، نخست‌وزیر مالزی نیز اول فروردین امسال سفری رسمی به پاکستان انجام داد.

گزارش‌ها حاکی از آن است که سعودی‌ها به‌ویژه از همراهی و استقبال عمران‌خان از این نشست ناراضی هستند و این نارضایتی به گوش اسلام‌آباد هم رسیده است. سفر عمران‌خان به عربستان سعودی، سفری برای رفع‌ورجوع‌کردن این نارضایتی بوده است. رسانه‌های پاکستانی می‌نویسند عمران‌خان در این سفر تلاش کرده سعودی‌ها را قانع کند بهبود و افزایش تعاملات دولت پاکستان با دیگر دولت‌های اسلامی، باعث تضعیف روابط بین دو کشور نخواهد شد.

رویداد

ظریف در دوحه

«حاصل جمع صفر» مهم‌ترین اختلال شناختی روابط جهانی است

● **شرق:** وزیر خارجه ایران در سخنرانی خود در دوحه ریشه بسیاری از بحران‌های جهانی را در «اختلال شناختی» دانست که کشورهای منطقه و نیز قدرت‌های جهانی را گرفتار کرده است. محمدجواد ظریف رویکرد «حاصل جمع صفر» به مسائل جهانی را مهم‌ترین و مقاوم‌ترین اختلال شناختی در این زمینه خواند. او گفت نابرابری در قدرت، ابعاد جغرافیایی و منابع طبیعی باعث نتیجه‌گیری‌های فاجعه‌باری شده و برخی بازیگران جهانی این نابرابری را به عنوان فرصتی برای حضور نظامی و فروش تسلیحات یا دستیابی به هژمونی منطقه‌ای دیده‌اند. وزیر خارجه ایران افزود: برخی کشورهای ثروتمند نفتی منطقه نیز تصور می‌کنند همه‌چیز خریدنی است. او تأکید کرد: پیشنهاد اخیر رئیس‌جمهور ایران برای صلح هرمز، استمرار تعهد ایران به چارچوبی جامع برای تعامل سازنده است.

دیدار ظریف با «گروه پیران»

وزیر خارجه ایران در حاشیه این نشست، دیدارهایی با مقامات و چهره‌های حاضر نیز داشت. این دیدارها شامل دیدار ظریف با اعضای «گروه پیران» (الدرز/ Elders) ازجمله بان کی‌مون، دبیر کل سابق سازمان ملل بود. ظریف در این دیدار درباره طرح صلح هرمز توضیحاتی ارائه داد. برجام و خروج آمریکا از توافقات چندجانبه، ازجمله موضوعات گفت‌وگو در این دیدار بود.گروه پیران گروهی غیردولتی و بین‌المللی است که اعضای آن را چهره‌های بین‌المللی و فعالان صلح و حقوق بشر تشکیل می‌دهند.

رایزنی با رهبران سیاسی و همتایان

وزیر خارجه ایران دیدارهایی دوجانبه نیز با رهبران سیاسی حاضر و همتایانش داشت. او با رزماری دی کارلو، معاون دبیر کل سازمان ملل متحد در امور سیاسی و صلح، دیدار و گفت‌وگو کرد. شیخ عبدالله‌بن‌ناصر آل‌ثانی، نخست‌وزیر و وزیر کشور دولت میزبان نیز با ظریف دیدار داشت. وزیر خارجه ایران با شیخ محمدبن‌عبدالرحمن آل‌ثانی، معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه قطر نیز دیدار و رایزنی کرد. دیدار با مشاور امنیت ملی دولت عراق نیز از دیدارهای مهم ظریف بود. ظریف در دیدار با فالح الفیاض درباره آخرین تحولات عراق نیز گفت‌وگو کرد. وزیر خارجه ایران همچنین با ماتئوش موراویه‌تسکی، نخست‌وزیر لهستان و یاتسک چاپوتوویچ، وزیر خارجه این کشور، دیدار و گفت‌وگو کرد.